

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1978 r.

Nr 2

Poz. 3—4

TEKSTO

Zarządzenia Ministra

poz. 3 — nr 2 z dnia 8 lutego 1978 r. w sprawie racjonalnego stosowania żelbetowych płyt drogowych

3.

ZARZĄDZENIE NR 2 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 lutego 1978 r.

w sprawie racjonalnego stosowania żelbetowych płyt drogowych

(znak: NP-4/AB/532-R/78)

W związku z decyzją nr 86 Prezydium Rządu z dnia 21 maja 1978 r. w sprawie zmniejszenia materiałochłonności budownictwa w latach 1976—1980 i kierunkowo do 1990 r. zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Żelbetowe płyty drogowie mogą być stosowane jedynie do budowy tymczasowych dróg wewnętrznych, placów składowych i postojowych dla sprzętu budowlanego i środków transportowych oraz podłoży pod urządzenia montażowe w ramach zagospodarowania placu budowy.

2. Zakres stosowania tymczasowych elementów zagospodarowania placu budowy, o których mowa w ust. 1, określa projekt organizacji robót i zagospodarowania placu budowy.

§ 2.1. Projekt organizacji robót i zagospodarowania placu budowy powinien przewidywać wykorzystanie dla celów budowy sieci dróg stałych, przewidzianych w projekcie technicznym inwestycji.

2. Harmonogram realizacji inwestycji powinien przewidywać wyprzedzające wykonanie sieci dróg stałych w terminie umożliwiającym ich wykorzystanie dla potrzeb budowy.

3. Przy projektowaniu stałych dróg oraz placów składowych i postojowych należy uwzględniać takie rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe, które zapewnią maksymalne wykorzystanie do ich budowy miejscowych materiałów i surowców odpadkowych, jak: żużel, tłuczeń, kamień polny, pyły, itp.

§ 3.1. Wprowadza się zakaz produkcji żelbetowych płyt drogowych w 1978 r.

2. Zapotrzebowanie na żelbetowe płyty drogowie w 1978 r. powinno być pokryte przez zwiększenie obrotu i wykorzystanie posiadanych płyt.

§ 4. Naczelny Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Betonów ustali wytyczne stosowania i technicznie uzasadnione normy eksploatacji typowych żelbetowych płyt drogowych, z uwzględnieniem wielokrotności ich stosowania i okresów amortyzacji.

poz. 4 — nr 3 z dnia 8 lutego 1978 r. w sprawie limitowania, rozliczania i kontroli zużycia materiałów w produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Komunikat

§ 5. Żelbetowe płyty drogowie powinny być zinwentaryzowane w terminie do dnia 30 czerwca 1978 r. jako elementy zagospodarowania placu budowy wielokrotnego użycia i wprowadzone do ewidencji majątku przedsiębiorstwa.

§ 6. Za prawidłowość rozwiązań oraz racjonalne stosowanie tymczasowych nawierzchni na placach budowy są odpowiedzialni generalni wykonawcy.

§ 7. Dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) nadzorujących przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, przedsiębiorstwa produkujące żelbetowe elementy prefabrykowane, jednostki projektowania oraz dyrektorzy jednostek projektowania bezpośrednio podległych ministrowi zapewnia, stosownie do właściwości, skuteczną kontrolę w zakresie przestrzegania ustaleń niniejszego zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
A. Głazur

4.

ZARZĄDZENIE NR 3 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 lutego 1978 r.

w sprawie limitowania, rozliczania i kontroli zużycia materiałów w produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych

(znak: EF-3/JK-2400/77)

W związku z decyzją nr 86 Prezydium Rządu z dnia 21 maja 1978 r. w sprawie zmniejszenia materiałochłonności budownictwa w latach 1976—1980 i kierunkowo do 1990 r. oraz w celu usprawnienia systemu rozliczania i kontroli zużycia materiałów i ich ewidencji w produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych są obowiązane do ilościowego limitowania i rozliczania materiałów zużytych do produkcji.

Tryb oraz zasady limitowania, rozliczania i kontroli zużycia

materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych określa ramowa instrukcja, stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 2.1. Wprowadza się obowiązek limitowania zużycia materiałów w produkcji budowlano-montażowej oraz w produkcji pomocniczej z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Limit zużycia materiałów ustala dyrektor przedsiębiorstwa budowlano-montażowego, zwanego dalej „przedsiębiorstwem”, w trybie i na zasadach określonych w ramowej instrukcji.

3. W przypadkach prowadzenia robót budowlanych na podstawie dokumentacji projektowej dostarczanej częściami, limity zużycia materiałów należy ustalać sukcesywnie.

4. Przy robotach remontowych obowiązującą formą rozliczeń zużycia materiałów są rozliczenia powykonawcze.

§ 3. Dyrektorzy przedsiębiorstw:

1) na podstawie ramowej instrukcji opracują instrukcje szczegółowe w sprawie limitowania, rozliczania i kontroli zużycia materiałów i po zatwierdzeniu przez dyrektora zjednoczenia wprowadzą je do stosowania,

2) określają, w uzgodnieniu z dyrektorem zjednoczenia, listy materiałów nie podlegających ilościowemu rozliczeniu.

§ 4. Naczelni (generalni) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) udziela niezbędnej pomocy i zapewnią instruktaż przy opracowywaniu szczegółowych Instrukcji przedsiębiorstw oraz zapewnią niezbędną jednolitość przyjętych rozwiązań

§ 5. Naczelni (generalni) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) zapewnią:

1) wyznaczenie odpowiedniej komórki organizacyjnej w pionie technicznym centrali zjednoczenia, właściwej w zakresie limitowania, rozliczania i kontroli zużycia materiałów w produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych,

2) wzmocnienie dyscypliny gospodarki materiałowej,

3) ustalenie sposobu i trybu wymiany między przedsiębiorstwami informacji o limitach zużycia materiałowego dla typowych i powtarzalnych obiektów (robót).

§ 6.1. Dyrektorzy przedsiębiorstw są obowiązani:

1) w przypadku stwierdzenia nieuzasadnionego zużycia materiałów — do wyciągnięcia w stosunku do winnych konsekwencji służbowych, a w razie stwierdzenia czynów noszących znamiona przestępstwa do powiadomienia o tym organów ścigania,

2) w przypadku wystąpienia po zakończeniu i rozliczeniu obiektu (robót) konieczności dodatkowego zużycia materiałów dla wykonania robót poprawkowych — do ograniczenia premii kierownikowi budowy i załodze.

2. W razie stwierdzenia nie przestrzegania obowiązku limitowania zużycia materiałów, o którym mowa w § 1, lub rozliczania tego zużycia w sposób niezgodny z ustalonym w niniejszym zarządzeniu, dyrektorzy przedsiębiorstw są obowiązani do wyciągnięcia konsekwencji służbowych i pozbawienia w części lub w całości premii pracowników winnych zaniedbań, a zwłaszcza pracowników kierownictwa przedsiębiorstw i budów.

§ 7. Traci moc zarządzenie nr 72 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia 1968 r. w sprawie rozliczeń i kontroli zużycia materiałów w produkcji budowlanej i montaży (Dz. Urz. MBiPMB z 1970 r. Nr 1 poz. 3) z zastrzeżeniem § 8

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1978 r. i ma zastosowanie do materiałów użytych w obiektach (robotach) budowlanych i w produkcji pomocniczej rozpoczętych po tym terminie.

MINISTER
w z. Z. Grela

Załącznik do zarządzenia nr 3 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 lutego 1978 r.

RAMOWA INSTRUKCJA

w sprawie limitowania, rozliczania i kontroli zużycia materiałów w produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych

§ 1. Zasady ogólne

1. Instrukcja określa tryb i zasady limitowania, rozliczania i kontroli zużycia materiałów w produkcji podstawowej i pomocniczej

2. Limitowanie zużycia materiałów polega na określeniu normatywnej ilości zużycia materiałów przed rozpoczęciem robót.

3. Limit zużycia materiałów ustala przedsiębiorstwo na podstawie dokumentacji projektowej dla danego obiektu oraz harmonogramu robót budowlano-montażowych, przy uwzględnieniu normatywnej ilości zużycia, wyliczonej zgodnie z obowiązującymi normami i katalogami.

4. Nie ma obowiązku ustalania limitów dla materiałów występujących w niewielkich ilościach.

Materiały te podlegają doraźnej kontroli celowości ich zużycia, którą prowadzi kierownik budowy (robót), zakładu lub wydziału produkcji pomocniczej.

Listę materiałów nie podlegających limitowaniu zużycia ustala dyrektor przedsiębiorstwa w uzgodnieniu z dyrektorem zjednoczenia.

Listę materiałów nie podlegających limitowaniu należy okresowo aktualizować, uwzględniając dane z zakresu zużycia tych materiałów w okresach poprzednich oraz dokonane zmiany w technice i organizacji wykonawstwa robót.

5. Materiały użyte do robót, w których sposób ich zastosowania oraz ilość wskazują na zastosowanie odmiennych warunków użycia niż przyjęte przy sporządzaniu listy materiałów nie podlegających limitowaniu, należy objąć limitowaniem.

6. Materiały dostarczone przez inwestora, a nie zaliczane do wartości produkcji budowlano-montażowej, rozliczane są z inwestorem według odrębnych zasad.

§ 2. Zasady, terminy i tryb limitowania

1. Limitowanie zużycia materiałów:

1) w produkcji budowlanej odnosi się do obiektu (robót) z podziałem na elementy obiektu (robót) stosowanym w księgach obmiaru, zgodnie z zasadami prowadzenia dokumentacji produkcyjnej; w przypadku odbioru poszczególnych części obiektów lub robót, stanowiących określony w umowie przedmiot odbioru, limitowanie zużycia materiałów prowadzi się dla tych części obiektów lub robót,

2) w produkcji pomocniczej odnosi się do każdego zlecenia produkcyjnego produkcji przemysłowej powtarzalnej, a w przypadku produkcji przemysłowej powtarzalnej seryjnej do określonej jednorodnej produkcji wykonywanej w okresie kwartału.

2. Limitowanie zużycia materiałów wyraża się w następujących podstawowych zasadach:

1) limity zużycia poszczególnych materiałów ustala się przed rozpoczęciem robót (produkcji pomocniczej):

a) w produkcji budowlano-montażowej na podstawie dokumentacji projektowej i obowiązujących jednostkowych norm zużycia materiałów,

b) w produkcji pomocniczej na podstawie kart technologicznych lub kalkulacyjnych.

- 2) limity zużycia materiałów powinny być opracowane dla następujących elementów:
 - a) w produkcji budowlano-montażowej dla poszczególnych jednorodnych pozycji harmonogramu budowy,
 - b) w produkcji pomocniczej dla zlecenia produkcyjnego produkcji przemysłowej powtarzalnej lub dla jednorodnej produkcji przemysłowej powtarzalnej, wykonywanej w okresie kwartału,
- 3) zapotrzebowanie i wydawanie materiałów z magazynu do produkcji budowlano-montażowej powinno być dokonywane zgodnie z ustalonymi limitami w powiązaniu z harmonogramem budowy; w przypadku wyczerpania limitu zużycia materiałów przed ukończeniem robót, dalsze wydawanie materiałów wymaga zgody dyrektora przedsiębiorstwa, po uprzedniej analizie dotychczasowego zużycia,
- 4) w przypadku stosowania czynnego zaopatrzenia, harmonogram budowy oraz limity zużycia materiałów służą równocześnie do określenia zapotrzebowania w podstawowe materiały budowlane i surowce,
- 5) limity zużycia materiałów powinny uwzględniać wszystkie zmiany, jakie są wprowadzone w wykonawstwie robót budowlano-montażowych w stosunku do rozwiązań dokumentacji projektowej,
- 6) zmiany limitów dokonywane w trakcie wykonywania robót w wyniku zmiany zakresu rzeczowego, technologii lub metod wykonywania robót, mogą mieć miejsce po uzyskaniu na nie zgody dyrektora przedsiębiorstwa lub upoważnionego przez niego zastępcy; zmian tych dokonuje się przy zastosowaniu obowiązujących jednostkowych norm zużycia materiałów,
- 7) przy ocenie kosztów materiałowych należy uwzględnić wpływ, jaki na ich poziom wywierają zmiany limitu, o których mowa w pkt. 6, jak również dodatkowe ilości pobranych materiałów, o których mowa w pkt. 3 oraz rezultaty rozliczeń zużycia materiałów.

3. Przy ustalaniu limitów zużycia materiałów na wykonanie tymczasowych budynków, budowli, urządzeń i instalacji na placu budowy, powinna być równocześnie ustalana ilość tzw. odzysku materiałowego, jaki ma nastąpić przy likwidacji tych budynków, urządzeń itp.

4. Limitowanie zużycia materiałów do wytworzenia mieszanek betonowych dokonuje się na podstawie obowiązujących norm zużycia materiałów budowlanych.

5. Jeżeli po zakończeniu budowy (robót) i sporządzeniu końcowego rozliczenia nastąpi konieczność wykonania robót dodatkowych lub uzupełniających, należy dla nich ustalić odrębny limit i dokonać rozliczenia. Limit ten ustala się stosownie do zakresu robót przy zastosowaniu jednostkowych norm zużycia materiałów

§ 3. Zasady i terminy rozliczania zużycia materiałów

1. Sprawdzenie faktycznego zużycia materiałów następuje w rozliczeniu końcowym lub kwartalnym.

Faktyczne zużycie materiałów wynika z ilości pobranych do produkcji materiałów na podstawie dowodów magazynowych lub odpowiednich tabulogramów.

2. Rozliczenie polega:

- 1) w produkcji budowlano-montażowej — na sprawdzeniu wykonania zakresu robót objętych umową (zleceniem) i porównaniu ilości zużytych materiałów z limitem, względnie w przypadkach rozliczeń powykonawczych (§ 2 ust. 4 zarządzenia), na porównaniu z wyliczonymi ilościami dopuszczalnego zużycia ustalonego w oparciu o normy zużycia,
- 2) w produkcji pomocniczej — na porównaniu zużytych materiałów z limitem zużycia materiałów, ustalonym dla przedmiotu zlecenia lub wyodrębnionej jego części.

3. Końcowe rozliczenia prowadzi się dla poszczególnych obiektów, jak też dla części obiektów lub robót, stanowiących w umowie przedmiot odbioru.

4. W przypadku stosowania w przedsiębiorstwie rachunku kosztów postulowanych przy wykorzystaniu maszyn matematycznych, jak też w odniesieniu do obiektów niewielkich i nieskomplikowanych, niezależnie od metody rachunku kosztów i wyposażenia w sprzęt informatyczny, rozliczenia kwartalne zużycia materiałów prowadzi się dla produkcji budowlanej wykazanej w raporcie produkcji. Rozliczenie to polega na porównaniu faktycznego zużycia materiałów z normatywnym.

5. Faktyczne zużycie materiałów wynika z ilości pobranych do produkcji materiałów na podstawie dowodów magazynowych lub odpowiednich tabulogramów potwierdzonych przez upoważnionego pracownika księgowości.

6. W razie zmiany na stanowisku kierownika budowy, obiektu, robót, zakładu lub wydziału produkcji pomocniczej, a także w razie zmiany wykonawcy robót budowlano-montażowych następuje rozliczenie zużycia materiałów, niezależnie od ustalonych w instrukcji okresów rozliczeń.

7. Termin dokonania końcowych rozliczeń zużycia materiałów oraz ich sprawdzenia i zatwierdzenia ustala się:

- 1) do 12 tygodni po zakończeniu zadania inwestycyjnego wieloobiektowego,
- 2) do 6 tygodni po zakończeniu obiektu (robót), w tym robót remontowych lub modernizacyjnych,
- 3) do 3 tygodni od zakończenia robót wykonanych na podstawie zlecenia produkcyjnego produkcji pomocniczej,
- 4) do 4 tygodni od zakończenia miesiąca, w którym roboty wykonane na podstawie zlecenia produkcyjnego produkcji pomocniczej, zostały zakończone — w przypadku otrzymywania przez księgowość materiałową odpowiednich tabulogramów.

8. Przy dokonywaniu rozliczeń końcowych zużycia materiałów dla każdego obiektu dopuszcza się, aby przekroczenia i oszczędności zużycia materiałów rozliczać łącznie w obiektach prowadzonych w tym samym okresie przez jednego kierownika budowy, o ile obiekty są w bezpośrednim sąsiedztwie.

9. 1. Rozliczenia przeprowadza się na formularzach ustalonych w instrukcjach szczegółowych przedsiębiorstw, dostosowanych do specyfiki działalności produkcyjnej przedsiębiorstwa.

2. Wzory formularzy, o których mowa w pkt. 1, stanowią załączniki do niniejszej instrukcji.

§ 4. Zasady kontroli rozliczeń materiałów

1. Rozliczenia podlegają kontroli pod względem:

- 1) zastosowania w nich opisu i ilości jednostek robót (wyrobów produkcji pomocniczej), zgodnego z uzasadnionym technicznie i ekonomicznie wykonaniem robót,
- 2) prawidłowego zastosowania norm zużycia materiałów, właściwych dla wyszczególnionych pozycji robót (wyrobów produkcji pomocniczej),
- 3) ujęcia wszystkich materiałów podlegających rozliczeniu ilościowemu,
- 4) ustalenia, czy ilości zużytych materiałów są zgodne z dokumentami posiadanymi w księgowości,
- 5) prawidłowości wyliczeń rachunkowych.

2. Wyliczone w wyniku porównania limitu i faktycznego zużycia materiałów, a przy rozliczeniach powykonawczych dopuszczalnego i faktycznego zużycia materiałów, przekroczenia zużycia oraz oszczędności wymagają pisemnego udokumentowania i zatwierdzenia przez dyrektora przedsiębiorstwa. Dyrektor przedsiębiorstwa ustala terminy złożenia pisemnych wyjaśnień biorąc pod uwagę ustalenia zawarte w § 3 ust. 7.

3. W przedsiębiorstwach stosujących zmechanizowany system planowania i ewidencji zużycia materiałów należy wykorzystywać do limitowania, rozliczania i kontroli zużycia materiałów odpowiednie tabulogramy.

§ 5. Obowiązki i odpowiedzialność w zakresie ustalania i rozliczania limitów zużycia materiałów

1. Limity i rozliczenia zużycia materiałów zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa lub upoważniony przez niego zastępca.

2. Kierownicy budów (obiektów, robót), zakładów lub wydziałów produkcji pomocniczej są obowiązani rozliczać się z materiałów pobranych do produkcji.

3. Za rozliczenia zużycia materiałów odpowiadają, stosownie do właściwości, kierownicy budów lub zakładów (wydziałów) produkcji pomocniczej oraz ich personel techniczny.

Obowiązani są oni do ścisłego przestrzegania zasad podanych w instrukcji o gospodarce magazynowej.

4. Za straty powstałe w wyniku niewłaściwej gospodarki materiałami pobranymi z magazynu do produkcji odpowiadają: kierownik budowy (objektu, robót), zakładu lub wydziału produkcji pomocniczej, majstrowie, każdy w zakresie własnych obowiązków

5. Za prawidłowe opracowanie i aktualizację limitów zużycia materiałów i sprawdzenie rozliczeń zużytych materiałów są odpowiedzialni wyznaczeni pracownicy pionu technicznego zarządu przedsiębiorstwa.

6. Za uwzględnienie w limitach zużycia materiałów uzasadnionych technicznie i ekonomicznie zmian wynikających z analizy dokumentacji projektowej lub zmian projektowych i robót dodatkowych, mających wpływ na rodzaj i ilość normatywnego zużycia materiałów odpowiedzialni są pracownicy pionu technicznego zarządu przedsiębiorstwa, przeprowadzający tę analizę

7. Kontrolę sporządzonych rozliczeń zużycia materiałów przeprowadzają pracownicy pionu technicznego zarządu przedsiębiorstwa.

8. Każdorazowa zmiana na stanowisku kierownika budowy (objektu, robót), zakładu lub wydziału produkcji pomocniczej wymaga protokółarnego przekazania stanowiska i rozliczenia się z pobranych do produkcji materiałów. Rozliczenie to powinno być sporządzone w oparciu o inwentaryzację wykonanych robót i obowiązujące normy i katalogi zużycia.

9. Za funkcjonowanie, prawidłowość ustalenia limitów i dokonywania rozliczeń w przedsiębiorstwie jest odpowiedzialny dyrektor przedsiębiorstwa.

10. Główny księgowy przedsiębiorstwa jest obowiązany prowadzić kontrolę terminowości i kompletności rozliczeń materiałowych, jak też opiniować wnioski o uznanie rozliczenia budowy za zakończone z punktu widzenia jego poprawności i zasadności.

§ 6. Rozliczanie i kontrola zużycia materiałów wielokrotnego użytku

1. Zakresem rozliczeń i kontroli zużycia objęte są materiały wielokrotnego użytku, jak: rusztowania drewniane (drabiny), drewno usługowe (przeznaczone do wykonania konstrukcji lub urządzeń pomocniczych, użytych w produkcji budowlano-montażowej bezpośrednio na placu budowy), gotowe zestawy desek oraz szalunki wielkowymiarowe okute blachą i wzmocnione stalą profilową, elementy baraków składanych, stemple drewniane i żelazne, podesty rusztowań, żelbetowe płyty drogowe, podkłady pod torowiska, zinwentaryzowane elementy ogrodzenia tymczasowego itp.

2. Rozliczenie materiałów wielokrotnego użytku należy prowadzić w oparciu o limitowanie

3. Limit zużycia materiałów wielokrotnego użytku ustala się na podstawie dokumentacji produkcyjnej budowy lub zlecenia produkcyjnego i obowiązujących norm resortowych.

4. Jeżeli w zleceniu roboczym sposób obmiaru robót dla celów rozliczenia robocizny różni się od obmiaru robót, dla których ustalone są normy zużycia (np. drewna usługowego), należy dokonać przedmiaru robót według jednostek obmiaru stanowiących odniesienie norm zużycia materiałów.

5. Rozliczenie materiałów wielokrotnego użytku przeprowadza się w odniesieniu do poszczególnych obiektów.

W przypadku, gdy roboty prowadzone na kilku obiektach w bezpośrednim sąsiedztwie i podlegają temu samemu kierownikowi budowy, dopuszcza się dokonanie wspólnego rozliczenia dla tych obiektów. Limitowanie zużycia materiałów wielokrotnego użytku powinno dotyczyć tylko fragmentów obiektu, przy wykonywaniu których zastosowanie elementów typowych (deskowań, rusztowań, form) jest technicznie i ekonomicznie nie uzasadnione.

6. Zużycie drewna wbudowanego na stałe w produkcji podstawowej podlega rozliczeniu i kontroli zużycia zgodnie z zasadami ustalonymi w § 2.

7. Przy przeprowadzaniu rozliczeń zużycia drewna należy jednocześnie dokonać oceny gospodarki odpadami, powstającymi w trakcie obróbki drewna oraz montażu i demontażu konstrukcji i urządzeń pomocniczych. Przez odpady drewna należy rozumieć odpady, których wielkość powinna się mieścić w granicach normatywnego zużycia drewna usługowego, określonego normą zużycia.

Odpady należy zwracać systematycznie z produkcji do magazynu za dowodem „Zw”, a następnie w miarę potrzeby rozchodowywać na podstawie dowodów „Rw”.

§ 7. Postanowienia końcowe

Rozliczenie zużytych materiałów należy sporządzać w jednym egzemplarzu i przechowywać w przedsiębiorstwie w ciągu trzech lat od daty zatwierdzenia rozliczenia obiektu, robót lub zlecenia produkcji pomocniczej.

Załącznik nr 2
do instrukcji

KARTA LIMITÓW I ROZLICZEN ZUŻYCIA MATERIAŁÓW Nr
PRODUKCJI PODSTAWOWEJ

dotyczy wykonania

Nr Nazwa budowy / obiektu / robót
Data rozpoczęcia robót
Data zakończenia robót

liczba arkuszy
Arkusz

Lp. Materiał
Materiał
Limit zużycia
Limit sprawozdań

Limit wg planowych wykończeń robót
Limit wg ilości rzeczywiście wykonanych robót
Limit wg ilości rzeczywiście wykonanych robót
Limit wg ilości rzeczywiście wykonanych robót

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

Uwagi

Wynik oszczędności / przeliczenie

Zużycie / R.w. Zm. ilość

Zawron materiałów / Razem

Nr R.w. ilość / Razem

Pobranie materiałów / Skontrol. Dz. K.s. Materiał.

Skontrol. Dz. Rozliczeń / Rozliczenia dokonaj

Zatwierdził Z-ca dyr d/s technicz. / Przejął do realizacji

Załącznik nr 6
do instrukcji

Lp.	Nazwa materiału	Nazwa zakładu		Imię, nazwisko i stanowisko osoby odpowiedzialnej za wyniki zużycia materiałów	Okres rozlicz. od do	Nr zlecenia	ROZLICZENIE ZUŻYCIA MATERIAŁÓW		Produkcji pomocniczej robót ogólno-budowlanych / dla zakładów zbrojarских	Odpady		Wynik medwyżka niedobór 13-14			
		Jedn. miary	Ilość / ciężar netto				Ubytki i odpady %	Zużycie normatywne rubr. 4x6		Zużycie rzeczywiście Rv-Zw	Oszczędność rubr. 7-8		Różnice Przekroczenie rubr. 8-7	% w/s norma	Ilość skorygowana 12-9 lub 12x10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Rozliczenie sporządził													Zatwierdził Z-ca dyr.		
Kierownik zakładu															
Dział księgowości materiałowej													Dział rozliczeń		

KOMUNIKAT

Zostały wydane, a nie są ogłoszone następujące akty normatywne

Zarządzenie Ministra:

1. Nr 5 z 23.II.1978 r. znak: PP-3/78 w sprawie wynagradzania pracowników przedsiębiorstw produkcji pomocniczej i zaopatrzenia budownictwa.
2. Nr 6 z 1.III.1978 r. znak: BP-MS/78 w sprawie kontroli informatycznej realizacji inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej.
3. Nr 7 z 7.III.1978 r. znak: WO/78 w sprawie posiadania, używania, ewidencjonowania i przechowywania broni przeznaczonej do konwojowania wartości pieniężnych i innych przedmiotów wartościowych.
4. Nr 8 z 8.III.1978 r. znak: PP-3/78 zmieniające zarządzenie w sprawie premiowania niektórych pracowników przyczyniających się do wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów ciężarowych pojazdów samochodowych i przyczep.

Zarządzenie (Or) Ministra

1. Nr 1 z 5.I.1978 r. znak: GM6-0121-1/78 w sprawie przekazania-przejęcia Zakładu Ceramicznego „Szczucinie” w Szczucinie.
2. Nr 2 z 5.I.1978 r. znak: GM6-0121-2/78 w sprawie przekazania-przejęcia Zakładu Ceramicznego „Strzegocice” w Strzegocicach.
3. Nr 3 z 12.I.1978 r. znak: GM6-0121-4/78 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Cementowego, Wapienniczego i Gipsowego w Choruli.
4. Nr 4 z 12.I.1978 r. znak: GM6-0121-3/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Budowlany w Pile.
5. Nr 5 z 14.I.1978 r. znak: GM6-0121-11/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Usług Socjalnych Budownictwa Elektrowni w Bełchatowie.
6. Nr 6 z 19.I.1978 r. znak: GM6-0121-13/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Krakowskie Przedsiębiorstwo Elewacyjno-Budowlane.
7. Nr 7 z 19.I.1978 r. znak: GM6-0121-14/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Krakowskie Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych.
8. Nr 8 z 19.I.1978 r. znak: GM6-0121-9/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Krakowskie Przedsiębiorstwo Instalacji Budownictwa.

9. Nr 9 z 20.I.1978 r. znak: GM6-0121-19/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Cementowy „Przyjaźń” w Wierzbicy.
10. Nr 10 z 25.I.1978 r. znak: GM6-0121-17/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Materiałów Izolacji Budowlanej „Izolacja” w Budowie w Zielonej Górze.
11. Nr 11 z 25.I.1978 r. znak: GM6-0121-18/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Materiałów Izolacji Budowlanej w Budowie w Ciechanowie.
12. Nr 12 z 24.I.1978 r. znak: GM6-0121-27/78 o zmianie zarządzenia w sprawie powołania pełnomocnika Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do spraw budowy i rozruchu Cementowni Górażdże i Strzelce Opolskie.
13. Nr 13 z 26.I.1978 r. znak: GM6-0121-21 o zmianie zarządzenia w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Tarnobrzeski Kombinat Budowlany w Stalowej Woli.
14. Nr 14 z 26.I.1978 r. znak: GM6-0121-22/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Instal” w Bełchatowie.
15. Nr 15 z 26.I.1978 r. znak: GM6-0121-20/78 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Zakłady Produkcji Elementów Hal Przemysłowych „Gralewo”, Olsztyńskie Przedsiębiorstwo Produkcji Betonów w Lidzbarsku Welskim.
16. Nr 16 z 28.I.1978 r. znak: GM6-0121-26/78 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Biuro Projektów Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych „Biprokrusz”.
17. Nr 17 z 8.II.1978 r. znak: GM6-0121-16/78 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierii Miejskiej „Inżynieria — Ostrów Wlkp.”.
18. Nr 18 z 8.II.1978 r. znak: GM6-0121-11/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierii Miejskiej „Inżynieria — Tarnów”.
19. Nr 19 z 16.II.1978 r. znak: GM6-0121-28/78 o zmianie zarządzenia w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo-Produkcji Pomocniczej-„Budostal” w Krakowie.
20. Nr 20 z 20.II.1978 r. znak: GM6-0121-25/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Konstrukcyjno-Montażowe „Budostal” w Krakowie.
21. Nr 21 z 24.II.1978 r. znak: GM6-0121-10/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Transportu i Spedycji Cementu Luzem w Warszawie.

22. Nr 22 z 24.II.1978 r. znak: GM6-0121-48/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Biuro Zbytu i Organizacji Przewozów Cementu, Wapna i Gipsu w Sosnowcu.
23. Nr 23 z 25.II.1978 r. znak: GM6-0121-44/78 w sprawie zmiany nazwy przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Dolnośląskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę na kraj przyjmują oddziały RSW „Prasa Książka Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczyciele.

do 25 listopada na cały rok następny,

w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego za ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42.—

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa Książka Ruch”.

Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa Książka Ruch” Centralna Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa konto PKO nr 1531-71.

Sprzedaż odręczną poszczególnych numerów Dziennika prowadzi Centralny Ośrodek Informacji Budownictwa Wydział Zbytu, ul. Instalatorów 7c, 02-337 Warszawa.

